

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimbi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h pa se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnost naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnost pa s Kongresnega trga št. 12.

"Slovenski Narod" telefon št. 34. — "Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Konsumna društva in — krščanski socialci.

Večkrat se je že dokazalo, da je našim klerikalcem, h katerim s prav lahko vestjo prištejemo krščanske socialce, gospodarsko vprašanje slepilo za neumne, neizobražene volilce. Na njihovih programih je povsod debelo in veliko tiskano, da so le oni ona stranka, katera hoče rešiti proletarijat propasti. In posebno pri nas na Kranjskem se krščanski socialčki — v lemenatu izolani — širokoustijo z gospodarsko reorganizacijo našega naroda. Seveda je edini studenec narodno-gospodarske vednosti glava Šusteršičev, iz katere se potem vsa učenost v večjih ali manjših potokih pretaka v glavice klančkov in župnikov. Toda, kakšna je ta narodno-gospodarska takozvana »reorganizacija«, kakšen smoter ima — to se je menda že dostikrat prav natančno osvetlilo. Da je vse skupaj le podpora, in sicer prav izvrstna podpora neke gotove odvetniške pisarne tam v Ovijačevi hiši — to je popolna istina. V drugi vrsti je pa le orodje, da se ubije narodno-napredno državstvo — toda poleg tega se pa ubija tudi naš kmet. Seveda naši klerikalci — na gospodarskem polju se imenujejo krščanski socialci — tega nočjo priznati, ampak vedno in povsod trdijo in s falzificiranimi bilancami dokazujojo, da so konsumna društva edina rešitev našega kmeta.

Na cesarskem Dunaju pa živi mož, ki je našim krščanskim socialcem nekak bog, katerega si na vseh poljih stavijo za vzgled kot umnega, najzvrstnejšega krščanskega socialca. No, in v resnici je ta mož — recimo mu dr. Karol Lueger, slučajno je tudi župan dunajski — voditelj krščansko-socialne stranke v Avstriji. In ta mož, ta dr. Karol Lueger, ta vodja krščansko-socialne stranke — si upa očitno nastopati zoper konsumna in enaka društva. Ni li to škandal — za celo krščansko-socialno stranko? Toda oglejmo si dejstvo!

V petek, 18. oktobra t. l., so v ljud-

ski dvorani dunajskega magistrata zborovali mali obrtniki in trgovci, kramarji itd., in sicer pod patronanco župana dr. Luegerja. In ti ljudje so sklenili resolucijo za »Aufhebung der Konsumvereine, Lebensmittelmagazine und aller derartigen Unternehmungen, ebenso die unbedingte Einschränkung der landwirtschaftlichen Kasinos in Lagerhäuser auf ihren eigentlichen statutarischen Zweck, weil alle derartigen Institutionen in ihrer heutigen Wirksamkeit der Allgemeinheit keinerlei Vortheil bringen, dagegen den unausbleiblichen Ruin der Handels- und Gewerbetreibenden herbeiführen«.

Dr. Lueger se je popolnoma strinjal s to resolucijo ter se v svojem daljšem govoru zavzel za trgovce in obrtnike. Ni li s tem postal izdajalec krščansko-socialne stranke? — povejte, Vi gospodje okoli »Slovenca«. Niste li s tem dobili zaušnice, katero morate pomniti celo svoje življenje? Ni li vodja krščansko-socialne stranke s tem priznal nehotete, da se popolnoma strinja z bojem, katerega bojuje narodno-napredna stranka na Kranjskem zoper ničvredna, za ljudstvo pogubonosa konsumna društva? Govorite, Vi — slovenski krščanski socialci!

S tem je zopet obsojena, in kako obsojena narodno-gospodarska organizacija naše klerikalne stranke. Torej sam vodja krščanskih socialcev pripozna, da konsumna društva ne donašajo »der Allgemeinheit keinerlei Vortheil«, — ampak le posameznim osebam, in to pri nas dr. Šusteršiču in tovarišem.

Toda ubogi naš kmet še vedno splevamo tem črnim volkovom, ki ga bodo sčasoma s kožo in kostmi pojedli. Pač bo morda spoznal svoje voditelje — toda morda bo prepozno. Ko bode uničeni, popolnoma uničeni, bo ternal, vzdihoval ter iskal rešitve. Suhe, koščene, okrvavljenе roke se bodo stegale proti nebu ter prosile pomoči — obubožani kmetje, brez strehe, brez zavetišča bodo iskali preno-

čiča — toda izza zidov se bode čulo smejanje sitih in rdečepoltih mož-menihov, čulo se bode smejanje tujcev, ki bodo zasedli našo lepo deželo ... Toda upajmo, da ne bo tako, kajti klerikalni gradovi nimajo temelja in ob vznožju gnie, gnie. In razrušili se bodo ti gradovi vsled gnlobe v njih samih, padli bodo ter pokopali na vekomaj njih gospodarje. In potem bo zasijalo zlato solnce, ono božje solnce, katerega si tako želimo. — a.

V Ljubljani, 22. oktobra. Koalicija vseh slovanskih strank v parlamentu.

»Nár. Listy« poročajo, da se proti navalu Vsenemcev, ki imajo na vrvi vse nemške stranke — celo krščanske sociale, — združijo vse slovanske stranke v ožjo ali širšo zvezo. K širši zvezi bi pristopili tudi Poljaki, ki bi imeli glede na jezikovno, narodno in avtonomično vprašanje popolno svobodo, tako da se smejo eventualno pridruževati od slučaja do slučaja tudi nemškim (!) strankam. V ožjo zvezo pa bi stopili češki konservativni veleposestniki, Mladočehi, češki agrarci, češki narodni socialci, radicalni Malorusi, vsi Slovenci, Hrvatje in Srbi. Ta ožja zveza bi štela 130, širša pa 191 poslancev. Ožja zveza bi imela posebno parlamentarno komisijo, ki bi se dogovarjala z drugimi komisijami. Pogajanja za to komisijo so se že začela.

Astro-Ogrska in Amerika.

Spološno se je opažalo, da se ob otvoritvi državnega zborna predsednik Vetter ni z nobeno besedico spominjal smerti predsednika Mac Kinleya. Nekateri listi so smatrali to za veliko netaktnost. Sedaj poroča »Reichswehr« iz diplomatskih krovov sledede: Informirancem je že davno znano, da je že okoli dve leti razmerje med Avstro-Ogrsko in Ameriko pač dočela korektno, a nikakor ne prijateljsko. Vzrok temu je postopanje vlade Zjednjene držav v aferi Hazleton. Tam je bilo pri nekem štrajku po krivdi američanskih uradnikov in policistov ubitih več avstro-

ogrskih rudarjev. Naša vlada je imenom dedičev tistih ubitih delavcev zahtevala pri ameriški vladi odškodnino, katere ni dobila. Reformirati bi se bilo moralno tudi avstro-ogrsko poslanstvo v Washingtonu in ameriško poslanstvo na Dunaju. Vse to pa se radi omenjene afere ni zgodilo, tako da ima še danes v Washingtonu poslanik Mehike prednost pred avstro-ogrskim, kar je vsekakor čudno in smešno!

Zaprte in odprte države.

Po smrti afganskega emira je v državi vse mirno in ob pogrebu Abdur Rahamanovem v Kabulu je pozdravljalo občinstvo z navdušenjem novega emira Habib Ullah Chana. Novi vladar je naklonjen Angležem in to je provzročilo nemalo nevoljo na Ruskom, katero želi, da se zdaj Afghanistan odpre vsem državam, dočim dodaj na podlagi pogodbe iz l. 1879 je bil odprt le Angležem, angleški trgovini in samo angleški konzuli so stanovali v afganskih mestih. Že sosednja Perzija je odprta vsem državam. Tudi Kitajska je bila dolgo zaprta, »zaklenjena« pravijo Rusi, evropskim državam, in šele po vojski l. 1857—60 izsilile so velevlasti, zlasti Anglija in Francija, da se je vsaj v nekaterih lukah odprl dohod h Kitajske, da je bilo pri kitajskem dvoru sprejeto zastopništvo evropskih vlad ter da so slednji Kitajci iz svojega diplomatičnega jezika izpustili izraz »I« (= barbarji) za Evropejce. Za slično odprtje si zdaj prizadeva v Afganistanu ruska država.

Vojna v Južni Afriki.

Angleži zbujojo smeh in zaničevanje vsega sveta! Včeraj smo poročali, da je vojno sodišče obsodilo celo vrsto burskih deklet v starosti 15—20 let radi »veleizdajstva« v ječu za mesec dnij. Danes je to veleizdajski zločin tudi pojasnjen. S čim so se pregrešile uboge burske deklice tako, da morajo v podzemeljske kleti? Iz Londona poročajo: »Bile so nesramne v besedi in dejanju.« Ali vojno sodišče vendar ne sodi vlačug! Toda ne, nesramnost Burk se je kazala v tem, da so »gorovile zaničljivo o angleški kroni

LISTEK.

Angeljeva ljubica.

Novela iz beneških spominov. Poljski spisal Vladimir Zagorski.

(Dalje.)

Po tem dogodku sem prečul vso noč.

Zaman sem si lomil glavo, hoteč vgniti, kaj je moglo nakloniti Carlotto do tako nepričakovane sklepa.

Ta čudna ženska, dasiravno plesalka, bila je, kar se tiče skromnosti, pravcati krokodil. Privajena že od mladih let na razsvetljavo v gledališču, odgrinjala je na odru brez ovire svoje prsi in ramena, metajoč naokrog ubijalne poglede in koketen smeh. Za odrom pa je bila kakor redovnica; — skoro plašljiva.

Nisem mogel tudi misliti, da bi jo bila k »pozovanju« sklonila želja po denarju. Bilo je med nami nekoliko bogatinov; — vsak izmed njih je bil zmožen dražje plačati njeno uslugo.

Nikakor si tudi nisem mogel domisljati, da bi bil našel ljubezen v njenem srcu. Nikdar ji namreč nisem razkril svojih občutkov, pa tudi mi ni dajala kakšne prednosti pred tovarši. Dā, še več, ako

je bila v njenem vedenju razlika, je bila le v mojo škodo.

Zdelo se mi je, da je uprav do mene bila manj svobodna in zaupljiva, nego do mojih tovarišev. Kaj jo je torej moglo nagniti do tega, da mijе hotela »pozovati«? Ne zmožen najti ključa k razvozlanju te zagonetke, vstanem že o svitu s postelje ter jamem delati priprave za sprejem pričakovanega gosta.

Moja slika bi naj predstavljala Magdaleno, pokoreč se v puščavniški votlini. Na pol sedeča, na pol klečeča, z licem proti gledalcem obrnjena, imela bi imeti svetnica vprt svoj pogled v par metuljev, srifrajočih okrog mrtvaške glave, ležeče na tleh.

Širok pramen svetlobe, prodirajoč skozi špranjo skalnate votline, naj bi ogreval s svojo topoto hrbot gole spokornice; lice, ramena in roke, pritisajoče križ na prsi, pa naj bi osvetljevala svetlobe, odbijajoča se od skalnate stene.

Poglavitni efekt bi imel tičati v izrazu očij, vprtih v podobo posvetne nečimurnosti, obračajoč njene misli k spominom minulega življenja. Nadejal sem se, da vlijem v solzni pogled vso dramo občutkov, pretresajočih pokoreč se grešnico.

Sorazmerno temu namemu sem predil stanovanje za svoj model. Na vzvijeno mesto v kotu delavnice sem pogrnil preprogo, na kateri bi imela klečati plesalka. Okna sem zakril z zavesami tako, da je svetloba prodirala skozi nje le v jedno točko, primereno mojemu namenu. V primerni oddaljenosti sem postavil tudi svoj fotografski stroj ter se pripravil za vsak slučaj.

Nisem hotel namreč utrujati Carlottę že v prvi seji, marveč želel polagoma in previdno privaditi jo potrepljivosti, da bi se mogel okoristiti s svojim modelom v najvažnejšem času dela, to je v trenotku, ko bom potreboval vzora za študijo razliva svetlobe in sence na telesu.

Vse te priprave sem delal brez velelikega upanja, da mi bodo sploh potrebne. Na besede take fantastke, kakoršna je bila Carlotta, se ni bilo mogoče povsem zanašati.

Mogla je, napovedavši svoj prihod, povsem izostati; ko bi pa tudi prišla, močče, da ne bo hotela »pozovati«, končno pa se je mogla tega »pozovanja« po jedni ali dvakratni seji načeliti.

V takem slučaju bi mi fotografski posnetek zelo olajšal delo.

Pripravivši vse potrebno, sedem utru-

jen na naslanjač, premišljajoč, ali v naglici nisem česa pozabil.

Zapazil sem, da moja delavnica izgleda nenavadno surovo in prišlo mi je na misel, da bi ta vtis utegnil pregnati mojega fantastičnega gosta. Pogledam na uro, kazala je osem. Vzvezši torek s seboj služabnika, stečem v mesto po cvetic, da ž njimi nekoliko ozaljam svojo delavnico. Vrnila sva se z örjaškimi snopi bezga, rož in jazmina ter potaknila te cvetke v vase.

Tako ozalšana, je postala moja delavnica podobna ženskemu budoaru.

Njen surovi značaj so vedrile bezeg in rože, nalik smehljajoči se pomladni. Vojnjava jazmina, nadkriljuča smrad barv in povlaka, jo je napolnjevala z nekako razkošno milino.

A vendor me to vse še ni povsem uzadovoljilo. Še pre malo mi je bilo vojnje in smeha. Rad bi bil nakopičil v resno obzidje svoje delavnice vse pomladne cvetke.

Ali sem mar hotel s tem pridobiti Carlotto za svoje umetniške namene? Ali nemara še kaj več? Na to bi danes temeljito ne mogel odgovoriti. Takrat se mi je zdelo, da delam vse to radi svoje slike, radi Magdalene, ki bi me imela proslaviti med svetom.

(Dalje prih.)

ter da so bile nevarne (!!!) redi v Kaplandiji s tem, da so neki burski oddelek, ki je vdrl v Maraisburg, pozdravile in obje!« Veleizdajstvo je torej, ker so Burke svoje očete, brate, ženine in sorodnike ali vsaj svoje kraja kot rešitelje pozdravile in jih objemale! Predsednik sodišča kapitan Gillwald, je obsodil deklice na izjavo ene same priče, sergeanta mestne straže, Mullerja. Sodnik je vprašal pričo, ali so začeli z objemanjem Buri ali Burke, toda Muller tega ni mogel povedati. Bržčas so začeli vsi naenkrat! Ali veleizdajniški zločin se mora kaznovati, zato bodo Burke radi svojih objemov in poljubov sedele po 30 dñih! Evropa pa vedi sedaj, da smejo Burke objemati k večjemu Angležu, sicer pa nikogar! — Iz Londona je došla 19. t. m. brzjavka: V vojnem uradu vlada velik nemir, ker so došla neugodna poročila o položaju v Kaplandiji. Ker odklanja vojni urad vsako informacijo, se sodi, da je položaj tako resen in da se je začela splošna ustaja Afrikanderjev. V vojni urad je 17. t. m. dospela brzjavka, da so Buri vdrli v Malmesbury, glavno mesto okraja enakega imena in končno postajo proge do Kapstadta do Malmesburyja. V Kapstadtutu je nastalo velikansko razburjenje. Mestna straža je zasedla naglo vse vhode, ker so se Angleži bali, da pridejo Buri, katere vodi Maritz, meščan iz Johannesburga. V Kapstadtutu se je nabralo mnogo židov, ki so menili, da bodo mogli v zlata bogate okraje, kjer bi se naselili. Ker vojne noči biti konec, so zašli židje v največjo bedo.

Dopisi.

Iz Mokronoga, 18. oktobra.
»Slovenec« me je v št. 212 osebno napadel z imenom, češ da sem uradni agitator, da sem agitiral in podpisoval glasovnice in na opomine podpisal narodne kandidate. Dobro vem, da je ta lažnjava denunciacija prišla iz trebelske farovške malhe. Gosp. kaplan Nagode je namreč v raznih krajih tako godel. Ti možiceljni vidijo na drugih celo take pege, katerih nimajo. Čislajo nas, če smo tako dobrni, da jim ne povemo njih slabosti, drugače pa s kolom po nas. No, g. Nagode, kaj ste pozabili na sveto pismo, ki pravi: hinavec naj izdere najprvo bruno iz svojega očesa in potem šele bližnjemu pezdir? Kaj je pa na tem, če je mene kak volilec prosil, da sem mu povedal narodne kandidate in če me je tudi prosil, da sem mu jih zapisal na kak papir? Kaj je to kaj nedopustnega? To nima prav nobenega pomena, pač pa so Vaše agitacije in Vaše obnašanje resnično obsodbe vredne. Kako ste letali od vasi do vasi! Kakor kravji meštarji! Z vsemi silami podpisovali ste glasovnice, in ni bila nobena pot pregrda in nobena noč pretemna. Zakaj ste prosili, da je Vas mlad fant spremjal pozno ponoči, in kaj sta napravila z vašim volilnim kaplanom, da sedaj babe po trebelski fari govore, da liberalci hudiča molijo? Kaj ne, da lepa novica! Pa še na nekaj vas moram opozoriti, g. Nagode. Kaj ste pozabili, kako ste se zabavali 15. avgusta na svetem Vrhu in potem še naprej, kako ste se lepo obnašali! Dasi duhovnik, ste popol dansko službo božjo pod lipo zapili in potem še nekaj meštarili pri eni kupčiji. Končno, ko so se vsi vinski bratci razšli, ste morali tudi Vi lipo zapustiti. Ko ste prišli do prve gostilne, ste brž pristopili v družbo igralcev taroka. Pri vašem popoldanskem delu sem bil sam pričuo, potem sem vas zapustil, a pozno v noči sva zopet prišla skupaj v drugi gostilni. Tam ste bili pa že prav dobro sladkostojeni. Tam ste se pa tudi lepo obnašali. Saj menda niste še pozabili, da ste se začelikregati z gosti! Malo je manjkalo, da niste dobili nekaj zaušnic, ki bi se vam bilo prav prilegle, ker ste začeli po mizi razbijati. Neki mož vas je hotel vreči na cesto, a vi ste vzeli križ v roko in ste žugali in vpili, ves pijan: »Mislite, da mene križate, križate tega!« Svarili smo vas, da se to nespodobi a ni dosti zaledgo. Ali boste rekli, da to ni res? Če hočete, vam več oseb naštejem, ki so Vas videle in slišale. G. kaplan! To je bila lepa popoldanska služba božja, ki ste jo tako dolgo v noč opravljali. Vi ste pa res vzoren duhovnik, in poklicani pregledati,

če ni v mojem očesu kak majhen pezdir ko ste tako čisti. Ker je mogoče, da se kaj poboljšate, vam za sedaj ne povem nič več, če bo pa treba, znate že kaj zvedeti od »uradnega agitatorja!«

Jožef Berger,
davčni eksekutor v Mokronugu.

Iz Dramelj, 20. oktobra. Naš Podhostnik zopet ne miruje. Zadnji čas je jeli znovič raz prižnico dražiti ljudstvo zoper nekatere osebe. Ali misli pri celjski sodniji plačati zopet kak stotak globe za častikrajo? Zdaj se spušča govoriti na prižnici celo o takih stvareh, o katerih se njegovim možganskim žilicam, kolikor jih še v njegovi butici hira, še sanjalo nikdar ni. Le pustite, Andrejc, napredno časopisje pri miru, o čem takem je za Vas previsoko in prenevarno misliti, pa tudi ne lažite o njem na prižnici, kakor bi ono bilo zoper vero. Dokazovali ste nam zadnjič na prižnici, kdo je naš priatelj. Drameljsko ljudstvo je pač že zdavnaj prepričano, kakšen ste Vi njegov priatelj, da ljubite edino njegove žepe. O tem boste prepričani! — Drameljski župnik se sploh spravlja desetkrat na leto proč od nas, berači v Mariboru in pri patronatih za drugo faro, a možicelj je kot duševni negodnik, ob enem pa tudi kot »šteldljevec« in občinski zdražnik povsod razupit, da zanj nikjer ne marajo. Dočim so farmani njega in njegove farovške »jungfrave« že do grla siti, se ne gane proč, čeravno vsakemu čvaka, da gre v pokoj, če te ali one fare ne dobi. Ali ni res, Andrejc? Pa vraka, naj se pobere, kdo ga drži? Mi hočemo imeti v občini mir! — Zdaj hoče izpodreti postavno izvoljeni občinski odbor, in radi tega vršila se je te dni pri celjskem glavarstvu obravnavata, kjer pa zopet nič drugega ni povedal, kakor le sumničenja in obrekovanja, pa mu je zopet spodletelo. Nazadnje pa je pred komisarjem pri obravnavi rekel svojim kimovcem: »Možje, zdaj pa le pojrite z menoj h gosp. glavarju, jaz budem očitno župana tožil za račun, on mora še danes biti odstavljen!« — Andrejc, le ne smešite se s takimi burkami! Naša stranka je čista in nima nikakih skrivnih oboževalcev Vaše zveste »priateljice«, ki je znana po celiem kraju, da rada piye.

Slednjič Vam še, Andrejc, pripomnimo, ako ne nehate obirati poštenih ljudi, ki so stokrat boljši, kakor Vi, ako se še komu drznete v prihodnje izčeljustiti: »Ti nimaš še toliko poštenja, kakor farovški pes«, potem pa Vam, ljubi Andrejc, bomo opravičeno smeli na vsa usta reči, da v drameljskem farovžu morda ima res edino pes še kaj poštenja. Torej, Andrejc, pazite in ne raztrošajte to mrvice svoje pameti tako brez premisleka. Vašim izmišljenim čenčarijam sicer že dolgo nihče več ne veruje, tudi na prižnici ne, a enkrat se mora tudi temu narediti konec!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. oktobra.

Osebne vesti. Postajenacelnik v Podnartu g. R. Golob premeščen je k c. kr. železnično-obratnemu uradu v Ljubljano. — Gdč. Ivana Zorec v Ljubljani je provizorično nastavljena kot učiteljica v Prežganjah.

Nune v Škofjiloki. Dobrovoljškom v naših vrstah se te ženske že smilijo, češ, da preveč mlatimo po njih, ker so vendar ženskega spola, torej polne obzirnosti vredne. »Res je bilo tako,« zdihujejo ti dobrovoljški, »ali nekdaj, danes je pa bolje!« Tako, kakor je bilo pred tridesetimi leti, res ni! Takrat je nunski katehet kar očitno živel v divjem zakonu s samostanskimi učenkami — in sicer s kričecimi uspehi; takrat je »die ehrwürdige Mutter« imela svojega jahalnega konja, ter se, kadar jo je dolgas pograbil, podila ž njim po kloštrskem dvorišču okrog, takrat je ta »prečastita mati« s plemičem, ki je bil dobil velik laški dobitek, cele noči popivala, in če je o polnoči šampanjca zmanjkal, odpravila se je »nestafeta« v Ljubljano, da se je do jutra novi šampanjec pribavil! Da, tako so izgledali prejšnji časi! Pa ti nas ne brigajo. Brigajo nas jedino le tiste miljarde bacilov, ki tiče v zidih loškega samostana, kakor so bacili jetike, legarja, putike in drugih tacih bolezni! Ker so nune videle, da javna oblast pri naj-

boljši volji ne bode mogla dopustiti, da bi notranja šola ostala v zidovih okuženega starega samostana, kupile so loško graščino, ter nekaj svojih žrtev prenesle tja gori na visočino. Pa to so samo bogatejša dekleta, revniše, ki manj plačujejo, spe pa še dandanes v starem kloštru. Tam spe tudi posli in učiteljice. Če vse to premišljaš, in če se ozreš na tiste visoke in široke stopnice, ki vodijo po holmu navzgor proti gradu, imaš takoj občutek, da imajo te dolge in široke stopnice pred vsem namen, da hodi po njih gospodičina jetika, kadar se hoče preseliti iz starega samostana gori v star grad, kjer so bili nekdaj »zdravi« sodniški arresti! Neki izkušen zdravnik nam piše: Če bi ničesar, kar se govoriti in piše v loškem nunske samostanu, resnično ne bilo, to pa je tudi glede na kupljenega gradu resnica, da so ga nune brez veste prenapolnile s svojimi gojenkami. Če bi javna oblast ozirala se na obstoječe predpise, morala bi vsaj tretjina gojenk zapustiti grajske prostore, kjer stanujejo, kakor arnikiv sodu. Sicer pa imate prav tudi v drugih ozirih. Toraj sanitarna javna oblast, kje si? Mi pri tacih razmerah ne moremo dati mesta niti najmanjši obzirnosti, in ga tudi v bodoče ne boderemo dal! —

Volitve na Goriškem. Piše se nam z Bovškega: Govorica, katero sem Vam pred nekaj dnevi sporočil, da kandidujejo klerikalci v goriški deželni zbor našega c. kr notarja g. dra. K. M., se vzdržuje. Kot dodatek in kot kuriozum bodi zabeleženo, da tukajšnje c. kr. uradništvo to kandidaturo podpira in da se zanjo razvema celo ženstvo. No, vse to izvabila nam naprednjakom le smehljaj in ironičen vzklik: Živio bovški Lueger! Tudi znani bivši tukajšnji kaplan, sedaj vikariat v daljnji Trenti, se že pridno peha okrog volilcev. Sedaj ima tu, sedaj tam kak politični misijon. No, o tem prihodnji kaj — morda celo kaj velezanimivega

Ceneni venci. Bližajo se dnevi, ko bo treba z venci, zelenjem in lučicami okrasiti grobove. To je lepa, pjetete polna navada, samo to slabo stran ima, da precej velja. Kakor pa se kaže, so tega ljudje največ sami krivi, ker ne znajo kupiti. Dokaz tega je sinočni »Slovenec«, v katerem čitamo: »Mesto vence na grob Jakobu Alešovcu sta darovala za škofove zavode preč. gosp. Janez Sajovič, kanonik, 2 K, dr. Evgen Lampe 3 K«. Tu se vidi, kako po ceni se dobe venci, samo da zna človek kupiti. Drugi plačujemo venec po 10 do 20 K in še dražje, g. preč. Sajovič pa dobi kanonika dostenjen venec za 2 K, dr. Lampe pa za 3 K, torej za ceno, za katero bi mislili, da niti vence od kopriv ni dobiti. Ta vzgled naj opozori občinstvo, da o Vseh svetih ne bo vencev preplačevalo. Morda je »Slovenec« tako prijazen in pove, kje se dobe tako odličnih mož, kakor sta gg. Sajovič in dr. Lampe, do stojni venci po 2 in po 3 K. Občinstvo bi mu bilo prav hvaležno za tako pojasnilo.

Alešovčev pogreb. V ponedeljki številki je prijavil »Slov. Narod«, da je pokojnemu Alešovcu priredilo »Slovensko pisateljsko podporno društvo« pogreb. Ta vest ni točna. »Slovensko pisateljsko podporno društvo« je res imelo name, prirediti pogreb pokojniku ter je iz prijaznosti do društva in priateljstva do pokojnika prevzel g. Fr. Drenik, da ukrene potrebno in da to prijavi vodovi pokojnikovi. Med njegovim pogovorom z vodo pa je prišel neki gospod in izjavil vodovi, da je že preskrbljeno za dostenjen pogreb. Gospoda ni poznal g. Drenik in zategadelj ne vemo, kdo je priredil pogreb. Ker »Slovensko pisateljsko podporno društvo« ni v sijajnih razmerah, in ker se mrtvec ni mogel dvakrat na pare dati in pokopati, se je »Slovensko pisateljsko društvo« dragé volje umaknilo.

Obretnim zadrugom v Ljubljani. Piše se nam: Sestanek zadružnih načelnikov, odbornikov in zadružnih členov se dne 18. t. m. vsled slabe udeležbe ni mogel izvršiti, ter se sklicuje istega za v sredo dne 23. t. m. ob polu 8. uri zvečer v gostilni pri »Kroni«. Povdarjati

se mora, da je ta sestanek vsled tega za obrtnike zelo važnega pomena, ker se bode pri istem prečitalo in »poročalo o spremembah posameznih paragrafov obrtnega reda, katerega misli visoka vlada v kratkem času predložiti državnemu zboru v pretres in potrdilo. In ker se spremembu obrtnega reda vrši, je treba, da obrtniki istega poznajo, da predno pride v državni zboru v debato, stavijo trgovski in obrtni zbornici svoje mnenje in morebitne predloge, da zbornica dalje poroča o nameravanih spremembah. Treba bode pa tudi vse nameravane spremembе obrtnega reda in želje ljubljanskih obrtnikov poročati državnemu poslancu stolnega mesta Ljubljane, da bode s tem poučen in tem lažje zastopal interese svojih volilcev v državnem zboru. Z ozirom na to se vabi vse ljubljanske obrtnike, zlasti vse načelnike in odbornike obrtnih zadrug, in zastopnike obrtnikov v trgovski in obrtni zbornici, kakor tudi zastopnike občinskega sveta, da se v čim večjem številu tega važnega sestanka udeležiti blagovolijo.

Repertoar slovenskega gledališča. Danes je repriza opere »Karmen«. V vlogi Escamilla nastopi prvkrat naš drugi baritonist, g. Wildner, bivši član češkega narodnega gledališča v Brnu. — Dne 24. in 26. t. m. pa gostuje v opereti »Mamselle Nitouchée« gospa Irma Polakova, član deželnega gledališča v Zagrebu. Za to gostovanje se kaže mej gledališkim občinstvom največje zanimanje. Opereta je na novo naštudirana, ter igra in poje ulogo Celestina, organista ženskega zavoda, gospod F. Lier.

Državnoželezničnih uradnikov shod sklican je za dne 27. t. m. popoludne ob 2. uri na Dunaj, I. Eschenbachgasse 9 v dvorano društva inženjerjev in arhitektov. Na zborovanju se ne bo obravnavalo o željah posameznih uradnikov, posameznih oddelkov, ampak o preteh vprašanjih vsega velikega državnoželezničnega uradništva. Razmere pri c. kr. državnih železnicah so se od povisanja plač sem razvile tako neugodno, da je pretežni večini uradnikov odvzeto vsako upanje, da pridejo v plačilne vrste, ki odgovarjajo sedanjim dragim vseh življenskih potrebščin. Omeniti je treba v tem oziru samo, da so povisanja (avancementi) postala v zadnjem času vedno redkejša in da tudi nikakor ni sistemiranih dovolj mest. Pri južni železnici in pri mnogih drugih privatnih železnicah so že zavrnjali opustili meje med različnimi plačilnimi kategorijami. Kar pa je mogla storiti privatna železnica, to bi tem lažje storila uprava c. kr. državnih železnic, posebno, ker bi morala glede na personalne zadeve, zlasti na plačo in starno preskrbljenje korakati v prvi vrsti. Ali naj bodo zaradi baje slabih prometnih dohodkov odgovorni državnoželeznični uslužbenci, ali naj zaradi tega opravljajo težko, odgovornosti polno službo za manjšo plačo kot njihovi kolegi pri večini privatnih železnic in brez najmanjšega upanja, da avanzirajo in ne da bi jim bilo zagotovljeno primerno starostno preskrbljenje? Ako je mogoče, da se prejemki državnih železnic, ki se bodo povisili vsled davka na vožne listke kar nanaglem za letnih 5—6 milijonov kron, vporabljajo za tuje resorte, zakaj se potem uprava brani, izpolniti že zavrnjane in pravilne zahteve državnoželezničnega osebja? Naposled se omenja, da so povabljeni na to zborovanje državnoželezničnih uradnikov tudi gospodje državni poslanci, ki bodo gotovo v državnozborskem zasedanju energično zastopali pravilne zahteve in eksistenčna vprašanja državnoželezničnih uradnikov.

Sobotni zabavni večer, »Narodne čitalnice« v Ljubljani, s katerim je to društvo otvorilo vrsto zavab v sezoni 1901/2, imel je v splošnem prav lep vspreh. Meščanska godba svirala je marljivo in precizno ter pokazala, da izvrstno napreduje. Moški kvartet (gg. V. Črnko, A. Svetek, J. Završan in J. Jak) rešil je svojo nalogo posebno častno, tako, da je moral ponavljati vsako točko. Posebno je ugajal čveterospev »Kaj bi te prašal«, katerega je uglasil g. cand. juris A. Svetek. Mladi skladatelj, kateri nas je že parkrat iznenadil s prav lepimi

čveterospevi, dokazal je iznova, da je talent in da posebno dobro ume zadeti nežno struno. Počastili so večer med drugimi s svojo navzočnostjo tudi gg.: Nj. ekscelenca feldmaršallajtnant pl. Chavanne, podpolkovnika pl. Lukanc in Lavrič, župan Hribar in mnogo častnikov tukajšne garnizije. Po končanem vsporedu razvil se je živahen ples.

Zakaj prihajajo brzjavne nakaznice strankam vedno-le v nemškem jeziku? Nam je znano, da so se izdale naredbe glede rabe jezikov pri ces. kr. poštah; da se morajo slednje nameč posluževati istega jezika (deželnega), kojega rabi stranka, in to bodisi v govoru, bodisi izdajah potrdil, tiskovin, dokumentov itd. Istina je in moramo priznati, da se tukaj na Kranjskem dotedne odredbe izvršujejo v poštnih zadevah, ne pa tako v brzjavnih. Tako nam še marsikateri urad usiljuje pri slovenskih brzjavkah nemška imena dotednih postaj, od koder brzjavka prihaja. Tako pride človek večkrat v zadrevo, saj se vendor ne uči celi svet nemškega zemljepisja. Brzjavne nakaznice pa dobivamo brez izjeme le v nemškem jeziku. Ne le, da to postopanje glede postavno določene ravnopravnosti slovenskega jezika ni pravilno, ampak je z ozirom na ministerialne odredbe tudi nelogično, ker v teh odredbah ni omenjena nikaka izjema radi brzjavnih nakaznic. Neki poštni uradnik nam je pojasnil v tej zadevi, da se ne more postopati drugače, ker vsebina dotedne brzjavke je interna uradna zadeva, in notranji uradni jezik pri poštah da je nemški. Tistem uradniku ne zamerimo, ker mu je vcepljen birokratičen nemški duh, če prav je narodnjak drugače. Merodajen za nas on ni, merodajne so za nas le — postave, in teh se mora držati tudi poštna uprava. Ne izgubljamo glede notranjega uradnega jezika za sedaj nikakih besed, ker je isti v tem slučaju irelevanten. Briga nas tukaj le to, da kar strankam pride v roke, mora se glasiti v istem jeziku, kojega se stranka poslužuje. Pri brzjavnih nakaznicah tedaj v tem, kojega je rabil odpotijatelj denara. Ta poslednji določi, v katerem jezik naj pošta izda prejemniku denar. Kako pa vendor pridemo do tega, da moramo podpisavati stvari, katerih ne razumemo, odnosno, da nam pismeno mora tolmačiti vsebino brzjavke? — Neverjetno!

Obsojeni socialni demokratje. Te dni so bili nekateri idrijski laži-socialni demokratje obsojeni na primere kazni, ker so pri deželnozbornih volitvah nabili neke lepake, ne da bi bili to oblastvu naznani. Radovedni smo, če bo dekan Arko zanje segel v žep.

Pomanjkanje stanovanj v Radovljici je tako občutno in so nekateri uradniki v največji stiski za bivališča. Vlada je vsled tega od radovljiske občine zahtevala, da mora sezidati hišo s šestimi stanovanji, drugače, da se uradi premeste iz Radovljice. Občina hoče temu ugoditi, sezidati novo šolo in staro šolo predelati za stanovanja. Vsled te kalamite se je zopet zavlekla zgradba novega uradnega poslopja, ker vlada se neče prej odločiti za to stavbo, dokler ne bo preskrbljeno za stanovanja.

V znamenju noža. V neki gostilni v Sv. Križu pri Tržiču so se fantje stepli. Katoliško - narodni Janez Merkun je pri ti priliki zabodel nož Jož. Perkotu tako v prsa, da se je ta brez zavesti zgrudil.

Stavbena kronika. Koncem leta jeseni neha šesta stavbna doba po potresu, in bo Ljubljana imela dovršena zadnja novozgrajena poslopja velikega obsega. Jedno izmed teh je že otvorjeno, troje pa se jih otvoriti prihodnje leto. Ta so: Justično poslopje in deželni dvorec, v katerih se izvršujejo zdaj že nekatera zidarstva, podobarska, mizarška, steklsarska, kamnoseška, slikarska in podobna dela, nova mestna ubožnica v Bohoričevih ulicah, ki je razen notranje oprave dodelana, ter mestna dekliška šola pri sv. Jakobu, koje otvoritev se je že vršila začetkom oktobra. Razen teh je že nekaj novih, deloma že, deloma jih bo prihodnje leto v uporabi; nameč: hiša Ivana Dražila na Mirji, Bahovčeva na Radeckega cesti, Preškerjeva v Prulah in Fr. Bahovčeva ob Sodniški cesti. Zgradba nove dr. Val. Krišperjeve hiše na voglu Miklošičeve in

Sodniške ceste je do prvega nadstropja dodelana, istotako je docela dovršen ograjni zid pri pralnici justične palače in okoli ječ. Glavni kanal od justične palače — in sicer panoga po Sodniški in Miklošičevi cesti do frančiškanske cerkve je večinoma že dodelan, istotako oni od nove ubožnice do Zaloške ceste. Pred Virantom vrtom je dala kranjska hranilnica postaviti železno ograjo na kameniti podlagi ter koncem te olepsati vogelno zidovje s primerenim podobarskim okraskom, ob vznožji ograje pa položiti asfaltni tlak, kar vse daje Trubarjevi ulici kaj čedno lice. Mestna dekliška šola dobi v krajtem ploščat tlak, desni hodniki ob Karloški cesti pa so z malo izjemo že vsi z enakimi ploščami tlakovani. Na novo prebarvani sta bili zadnji čas hiši štev. 14 Karola Roma na Poljanskem nasipu in št. 18 na Poljanski cesti. Slovensko delavsko stavbno društvo je tudi letos zgradilo za delavske rodbine par novih hiš, prihodnje leto bode pa nadaljevalo, za prihodnjo spomlad pa so projektirane zgradbe novih dvonadstropnih hiš na mestnih (prej deželnih) parcelah na mestu stare bolnice ob Dunajski in Sodniški cesti in med Dalmatinovimi ulicami, in sicer: Fr. Čudna, Štefana Pogačnika, Ivana Hribarja ter »Narodne tiskarne«, razen teh se prične graditi v Prulah poslopje za državno obrtno šolo, ter podaljša Židovska steza do Vegovič ulic. Stavbna sezona trajala bude še 3—4 tedne, delavcev in materiala je še dovelj na razpolago. Nezgoda se zadnja dva tedna ni nobena prigodila. S prihodnjim letom prične se zopet normalno stavbno gibanje. Pomanjkanje stanovanj v Ljubljani in njih draginata pa že zdaj občutna in mora že več civilnih kakor vojaških strank stanovali zunaj mesta. A boljših razmer ni še pričakovati tako kmalu.

Hrvatske gledališke predstave v Trstu priredi tekom prihodnjega tedna potovalna dramatična družba g. Cirića.

Slov. akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju. Na prvem občnem zboru je bil za tekoči zimski tečaj voljen sledeči odbor: Cand. med. Mavričij Rus predsednikom; cand. iur. Fran Podboj podpredsednikom; stud. med. Vekoslav Spindler tajnikom; stud. iur. Fran Černé blagajnikom; stud. phil. Janko Šlebinger knjižničarjem; stud. iur. Józip Kunc arhivarjem; stud. iur. Gregor Žerjav gospodarjem; stud. iur. Ogneslav Malnarič in stud. med. vet. Adolf Ribnikar na mestnikoma.

Martinov „Jour-fix“ priredita na čast svojemu predsedniku, gospodu Martinu Malenšku, šentpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, v nedeljo, dne 10. novembra t. l. v restavraciji gospoda Iv. Hafnerja na sv. Petra cesti št. 47.

Mejnaročna panorama, ki se je, kakor v vseh drugih velikih mestih, tudi pri nas stalno nastanila s svojo filijalko, postaja od dne do dne bolj prijubljen zavod, ki ni samo zabaven nego tudi jako poučen, posebno še za mladino. Izredno krasno izdelane so ravno zdaj razstavljene slike renske doline od Mognaca do Kolonije, ki je tako bogata na romantičnih in slikovitih pokrajinalah, mogočnih še stoječih gradovih in razvalinah, kazočih o nekdanjem sijaju tu bivajočih vitezev. Podobe so izdelane s toliko plastično istinitostjo, katero še posebno povzdrigujejo bujne barve, da se okole težko loči od njih. Prihodnjo nedeljo pridejo na vrsto slike s Francoske: Lyon, Marseille in Boulogne ob morju.

Aretovanje. Mestna policija je prijela včeraj agenta F. P., kateri je bil od deželnega sodišča ljubljanskega v policijskih listih zasledovan zaradi hudodelstva poneverbe.

Promet na električni cestni železnici je oviral Zakotnikov hlapec z vozom, na katerem je imel okoli 16 m dolgo smrekovo deblo. Na ovinku sv. Florijana ulic ni mogel takoj zaviti in tudi ne speljati, vsled česar je bil promet ostanek. Voženci na električnih vozeh so moralni na tem mestu presedati.

Ženo je pretepjal potovalec I. U. Žena je prišla z otrokom po moža v gostilno »pri Lahu« in ga prosila, naj gre domu. To je moža tako raztgotilo, da jo je udaril s pestjo po očesu.

Huda žena. V Kolodvorskih ulicah so imeli danes zjutraj lepo zabavo. Neka žena je vrgla svojega moža na ulico, kar je vzbudilo seveda mnogo smeja.

Desertiral je rekrut 17. pešpolka Jakob Selan.

Mestna posredovalnica za delo in službe. Telefon štev. 99.

Od 11. do 17. oktobra je dela iskal 15 moških delavcev in 40 ženskih delavk. Delo je bilo ponudeno 14 moškim delavcem in 30 ženskim delavkam. Stanovanja 1 najemnik stanovanja, 1 oddajatelj mesečne sobe; 69 delavcem je bilo 42 odprtih služb nakazanih in v 28 slučajih se je delo vprijelo in sicer pri 7 moških delavcih in 21 ženskih delavkah. Od 1. januarija do 17. oktobra je došlo 2387 prošenj za delo in 2209 deloponudeb 3751 delavcem je bilo 2231 odprtih služb nakazanih in v 1463 slučajih se je delo vprijelo. Delo ali službe dobe takoj 1 s slaščičar, 1 sodar, 1 hotelski sluga, 5 konjskih hlapcev, 1 natakarica, 1 gostilniška kuvarica, 2 dobrí kuvarici, 1 gospodinja, 4 deklice za vsako delo, 2 deklice k otrokom, 2 kuhinjski deklici, 2 dekli za kmetska dela. Službe iščejo 2 trgovska pomočnika, 1 knjigovodkinja, več blagajničark in trgovskih prodajalk, 1 stenograf, 1 kurilec, 1 oskrbnik. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Iz slovanskega sveta. Hrvatje se pripravlja slovesno obhajati 100letnico bana Jelačića. — Jugoslovanska akademija znanosti in ved namerava svojemu nekdanjem predsedniku dru. Franju Račkemu na osrednjem mirovoru v Zagrebu postaviti spomenik. — Za grob pokojnega razkralja Milana dovršen je ravno marmornat spomenik s podpisom: »Tempus est meum ius.« Zdaj je razstavljen v deželnini obrtni šoli v Zagrebu — potem ga odpeljejo v samostan Krušedol, kjer počiva Milan. — V Pragi je 30 Slovencev zapisanih na vseučilišču. — V Pragi so v soboto zgoreli veliki mlini ob Vltavi, škoda je ogromna.

Nepotrebitno. Poljski »Czas« javi iz Beča zlo vest, da namerava vlada zdražiti tobak in smodke.

Skrivnosten umor. Iz Curiha javljajo, da je ustrelil pri Auran-u v soboto opolnoči mlad mož svojo ženo; potem je pomeril z revolverjem tudi vase, a se je slabu zadel. Zato je tekel k reki Ari; tam se je slekel ter skočil v vodo. Identičnost nesrečnega para doslej še ni dognana.

Cela vas zgorela. Kakor javljajo iz Vratislave, je uničil ogenj pretekli četrtek popolnoma rusko vas Šlenzano pri Lelovu. 346 posetev je do tal zgorelo. Ogenj se je razširil tudi do vasi Staromiše, ki je oddaljena 3 kilometre od Šlenzane ter je tudi tam upepelil 22 posetev. Beda je nepopisna. 1500 ljudi je brez strehe. Zgorela je tudi služkinja in trije otroci.

Mamut najden. Popolnoma ne-poškodovanega mamuta, z mesom, dlako, da celo z želodecem, v katerem so še ne-prebavljene snovi zadnje hrane, so našli v Sibiriji. Petrogradska akademija je odposlala posebno komisijo v Kolymsk, da preskripi vse potrebno za varno izkopanje gorostasne živali, obenem pa ima pregledati vse, kar se da v okolišu najdišča zanimivega zapaziti.

Morilčeva glava. Nemški vojaki donesli so s Kitajskega glavo obglasjenega Kettelerjevega morilca Eng-Haija baš te dni v Berolin. Ne ve se še, ali je bila pri tej priliki kaka parada ali govor.

Muha in zaplivki v želodcu. Te dni je umrl na Dunaju 23letni sin pivovarnarja Kuffnerja. Zbolel je aprila meseca in je mogel vživati v zadnjem času le tekočo hrano. Večkrat je bljuval ter je občutil strašne bolečine v želodcu. Zdravnik, mej njimi prof. dvorni svetnik Nothnagel in dr. Pollak, si tega nikakor niso mogli raztolačiti. Šele po smrti Kuffnerja, ko so ga obducirali, se je vsa bolezen razjasnila. Kuffner je požrl nekož živo muho; ta pa je zaledila v maledičevem želodcu zaplivke, ki so počasi razjedali želodčno kožo, vsled česar so se pojavile razne želodčne bolezni. Muha je bila še v želodcu.

*** Pes v blagajnici.** V Berolinu je prišel nedavno k državni banki trgovec Landsberg z raztrganimi ostanki 10.000 mark, katere je imel shranjene doma v svoji železni blagajnici. V to blagajnico pa je zaprl nekdo iz nepaznosti majhnega psa; trgovec je ravno isti čas odpotoval ter se je vrnil šele v osmih dneh. Ves ta čas je bil tudi v blagajnici zaprt pes, ki je vsled silne lakote grizel bankovce, a je naposled vendorje poginil. Ko se je osmi dan vrnil Landsberg in je odprl blagajnico, je našel psa mrtvega, bankovce pa zelo zgrizene. Vendor mu je banka izplačala denar, ker so bile številke bankovcev in drugi potrebeni znaki še videti.

Pasteur-ova razmišljenost. Veselo dogodbico je prijavil ravno Figaro ob priliki odkritja spomenika slavnemu Pasteuru v Arbois. Imel je namreč Pasteur tudi ono razvado — učenih in tudi neučenih profesorjev — da je bil često razmišljen. L. 1871 po vojni posetil je v Clermontu svojega najljubšega nekdanjega dijaka in pri mizi razpravljal se je o verskih rečeh. Nasprotna mnenja so se poostriila in slednjič Pasteur, pozavši kje je, in kakor bi sedel za svojo katedro — je nenadoma vstal ter resno zavrnil: »Mladi gospod, vi ste predzen... Poskrbite, da mi izginete izpred oči« in pri tem mu je pokazal vrata. Mladi učenjak je respektoval svojega razmišljenega učitelja ter je odišel iz svoje hiše, da poobede v sosednjem hotelu... Tam pa je prišel kmalu za njim slavni Pasteur in smehljaje se je opravičeval.

Vseučilišče za plesalce. »New York Journal« poroča: Cléo de Mérode hoče ustanoviti v Ameriki »dance university«, vseučilišče za ples, v katerem se bodo učili plesati najboljše plesalke vsega sveta. Okoli se bode zbrala lepa Mero de najboljše baletne mojstre, katere skliče skupaj od vseh vetrov. Ti baletniki bodo vseučiliščni profesorji.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 22. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je Stein interpretiral predstavitev Vetterja, zakaj ni omenil smrti Mac Kinleya. Razprava o nujnem predlogu radi odprave mitnic s 1. januarijem, se je tako viharno končala. Vsi govorniki so finančnega ministra ostro prijemali. Ko je minister izjavil, da je odprava mitnic nemogoča, dokler ni dotedni odpadek v drž. dohodki nadomeščen, nastal je velik hrup. Klici: Proč z mitnicami! Proč z njim! Zbornica je nujnost odobrila in predlog soglasno sprejela. Sledila je razprava o nujnih predlogih glede podržavljanja raznih železnic.

Dunaj 22. oktobra. Uradni list prijavlja imenovanje dvornega svetnika Kanera sekcijskim šefom v učnem ministrstvu.

Pariz 22. oktobra. V Linguisetti na Korziki so pri občinski volitvi nastali veliki izgredi. Dva člena volilne komisije sta bila ustreljena, 7 oseb je težko, večinoma smrtnonevarno ranjenih.

London 22. oktobra. V tukajšnjih poučenih političnih krogih se vzdržuje mnenje, da je bil Dewett pred nekaj meseci težko ranjen, in da je sedaj vsled tistih ran umrl.

Bruselj 22. oktobra. Transvalnska legacija nima še nobenega poročila o smrti Dewettovi in tudi ne verjame, da bi bile iz Londona razširjene tozadne vesti resnične.

London 22. oktobra. »Daily Telegraph« potrjuje, da je Botha pobegnil v deželo Svaži, pravi pa, da je večji del njegove armade še obkoljen od Angležev in se ne more ganiti.

Novi York 22. oktobra. Transvalski zastopnik je izročil prezentu Roosevelt posebno pismo Krügerjevo in imel z njim ob navzočnosti ministra zunanjih del dolgo posvetovanje. Nekateri listi pripisujejo temu velik pomen, dočim trdi »New-York Herald«, da se bo prezent Roosevelt glede južnoafriške vojne ravnal po vzgledu svojega prednika in da nikakor ne misli na kako intervencijo v korist Burov.

Darila.

Upravnemu našega lista so poslali:
Za Prešernov spomenik. Kuharica „pri
Roži“ 3 K za v kuhinjo vrženega zajca. Nezna-
nemu daritelju, ki je pri tem izrekel besede: „To
ga imate“, izreka kuharica: „Bog lonej!“

2 (100-11)

Foulard-svila po 65 kr.

do 3 gld. 65 kr. meter za bluze in obleke, ter
Henneberg-svila“ v črni, beli ali pisani barvi od
65 kr. do 14 gld. 65 kr. meter. Vsakomur franko
in s plačano carino dostavljena na dom. Vzorci
se dodošlo tako. Dvojni poština v Švicariji.

G.Henneberg, Seiden-Fabrikant Zürich.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljše sredstvo —
za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.

Dobiva se v (27-42)
deželnih lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Domače priznanje!

Veleslavna tvrdka Žnideršč & Valenčič v Ilir. Bistrici.

Jaz podpisani vdobival sem testenine iz raznih tovarn. Šele pred nedavnim časom jem sem si nabavljati proizvode zasluge Vaše tvrdke. Sprevidel sem, da so Vaše testenine najboljše, kar jih dosedaj poznam, a tudi občinstvo se jih poslužuje z največjim zadovoljstvom.

Tem potom dolžan sem izrekati slavni Vaši tvrdki najiskrenejšo zahvalo za mi pošljano blago.

Obenem jih pa vsakemu najtoplejše priporočam.

**Pozivljjam tudi vse naše ro-
doljubne trgovce:**
**Podpirajte našo „Prvo slovensko
tovorno testenin“!**

Ljubljana, 3 mal. srpanja 1901.

Andrej Kranjec
(1727-11) trgovec.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 18. oktobra: Zofija Rozman, gostilničarjeva hč., 9½ leta, Špitalske ulice št. 6. jetika. — Viljem Češnovar, delavčev sin, 4 mes, Tržaška cesta št. 24, črevesni katar.

Dne 19. oktobra: Mihail Dimnik, zasebnik in posest, 72 let, sv. Petra cesta št. 83, otrpenje sreca.

V deželni bolnicah:

Dne 17. septembra: Jakob Alešovec, pisatelj, 48 let, kap. — Marjeta Ložar, dñinarica, 73 let, prisad.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806,2 m. Srednji kraški tlak 736,0 mm.

Okt.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Močna v ml.
21.	9. zvečer	734,0	14,0	sl. sever	oblačno	
22.	7. zjutraj	730,8	13,2	sl. jzahod	oblačno	10 mm.
	12. popol.	731,6	11,1	sl. jvzhod	dež	15

Srednja včerajšnja temperatura 14,5°, normale: 9,5°.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	9845
Skupni državni dolg v srebru	9830
Avtrijska sliata renta	11875
Avtrijska kronska renta 4%	9550
Ograka sliata renta 4%	11860
Ograka kronska renta 4%	9275
Astro-ograke bančne delnice	1025
Kreditne delnice	616
London vista	238
Nemški državni bankovci za 100 mark	11725
20 mark	2345
20 frankov	1903
Italijanski bankovci	9260
0. kr. cekini	1131

Josip Kosem, c. kr. official pri finančnem ravnateljstvu, javlja tužnim srcem v svojem in v imenu svojih otrok Danice in Ivlee, kakor tudi v imenu sorodnikov vsem prijateljem in znancem pretužno vest, da je v Semogočni izvolil poklicati k sebi iskreno ljubljeno, nepozabno mu soprogo, oziroma mater, hčer, sestro in teto, blagorodno gospo

Josipino Kosem roj. Triller

danes, dné 22. t. m. ob 1/6. uri zjutraj, po dolgi in mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 26. letu njenje starosti.

Pogreb predrage nepozabite rajnice bode v sredo, dné 23. t. m. ob 1/5. uri popoludne iz hiše žalosti, Krakovski nasip št. 22, na pokopališče k sv. Krištofu.

SV. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Predrago rajnico priporočam v blag spomin in molitev!

V Ljubljani, dné 22. oktobra 1901.

Zahvala.

Za prisrčne dokaze iskrenega sočutja, katero nam je ustno in pismeno došlo povodom smrti našega predobrega in nepozabnega očeta, starega očeta, brata in strica, gospoda

Mihaela Dimnik-a

bivšega gostilničarja, mesarskega mojstra in meščana stolnega mesta Ljubljane

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za mnoge krasne poklonjene vence izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo. Še posebno se pa zahvaljujemo prečastiti duhovščini za ginljivo petje, slavni mesarski zadrugi in prijateljem rajnega, kateri so od daleč priheli iz kazat mu zadnjo čast. Bog povrni!

Ljubljana, dné 21. oktobra 1901.

Žaljuči ostali.

(2313)

Velika zaloga

Izurjen stenograf

v slov. in nemškem jeziku, z večletno praksjo, kaligraf z brso kurentno pisavo (2299-2)

išče službe.

Ponudbe pod „Stenograf“ na upravnitvo

„Slov. Naroda“.

Prav dobro ohranjen

parni stroj

najboljšega sistema — 6 konjskih močij
se prodaja. (2314-1)

Oskrbništvo pivovarne bratov Reininghaus
Ljubljana-Šiška.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak,

Celovec, Franzensfeste, Inostom, Monakovo, Ljubno,

čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reisling

v Steyr, v Linc na Dunaj v Amstetten. — Ob 7. uri

5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,

Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inostom, čez Amstetten na Dunaj. —

Ob 11. uri 5 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pon-

tabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob

3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak,

Celovec, Franzensfeste, Inostom, Monakovo, Ljubno,

čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru,

Inostom, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reisling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Ma-

rijine vare, Heb, Franzovne vare, Karlove vare, Prago, (direktne voz I in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 10. uri zvečer osobni vlak v Trbiž, Beljak, Francafest, Inostom, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I in II. razreda). — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 7. uri

17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri

55 m zvečer. Pridih v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. — Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Du-

najem via Amstetten, Monakovo, Inostom, Franzens-

feste, Solnograda, Linc, Steyra, Aussee, Ljubna,

Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni

vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osobni

vlak z Dunajem via Amstetten, Karlovin varov, Heba,

Marijine varov, Plzna, Praga, (direktni vozovi I. in II. razreda), Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra,

Pariza, Geneve, Curih, Bregenc, Inostoma, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mo-

horja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni

vlak z Dunajem. Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inostoma, Franzensfeste, Pon-

tabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Du-

najem, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga

iz Novega mesta in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 8. uri

in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri

35 m zvečer. — Odih iz Ljubljane drž. kol. v Kamniku. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10. uri 5 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Pridih v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. ur 6 m popoldne, ob 6. ur 10 m zvečer in ob 9. ur 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. (1893)

Tuja gospodična

ponučuje (2311)

v francoskem, laškem in nemškem jeziku.

Krojaške ulice št. 8, III. nadstr.

Oprava se proda.

Nova, elegantna kompletna oprava jedilne sobe, nekaj druge lepe sobne oprave in oprave za otroke se proda zaradi preselitve. Plačevanje tudi v mesečnih obrokih. (2306-2)

Kje? pove upravnitvo »Slov. Nar.«

Gospodična

z dobrimi spričevali, izvežbana v knjigovodstvu, z znanjem slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, kakor tudi v stenografiji, želi vstopiti v kako pisarno, ali v kako trgovino kot blagajničarka. — Ponudbe prosi na naslov: L. K. Židovska steza št. 4, pritlije. (2303-3)

Gostilna s pekarijo

obstoječa iz pekariške sobe, 2 gostilniški prostorovi, salona za 300 oseb, ledene, kleti za vino, kleti za zalogalo piva, dveh sob za stanovanje in shrambne sobe, dā se v najem pod ugodnimi pogoji v Smartnem pri Litiji.

Natančneje pri lastniku Janezu Wakonigg-u istotam. (2312-1)

<div data-bbox="802 362 92